

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

86.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 25-го Октября — 1835 — Wilno. Piątek. 25-go Października.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

В И Л Н А.

Виленское Благотворительное Общество, 6-го ч. Мая сего года получило пожертвованіе, по завѣщанію покойной Маріанны *Ольшевской*, изъ дому Барановскихъ, которая распоряженіемъ, учиненнымъ 29-го Ноября 1830 года, а 23-го Іюня 1834 года, записаннымъ въ Акты Гродненской Гражданской Палаты, завѣщала въ пользу бѣдныхъ Виленскаго Благотворительнаго Общества 300 руб. сереб. Въ слѣдствіе сего завѣщанія, Душеприкащикъ, Графъ Антоній *Несіоловскій*, внесъ помннутую сумму въ кассу Общества. Благотворительное Общество, принявъ сіе пожертвованіе покойной *Ольшевской*, опредѣлило за упокой души ея совершить поминовеніе, что и исполнено 26-го Іюня, отпѣтіемъ въ церкви Дома Общества ОО. Бернардинами Панихиды по усопшей, послѣ чего въ присутствіи Членовъ Общества и бѣдныхъ сего заведенія отправлена Виленскимъ Каѳедральнымъ Каноникомъ, Членомъ сего Общества, Кс. *Гербуртомъ*, Литургія.

Санктпетербургъ, 14-го Октября.

Предводители Дворянства: Воронежскій Губернскій, Маіоръ *Василій Тулиновъ*, Уѣздные: Городищенскій, Поручикъ *Николай Всеволожскій* и Митавскій, *Отто фонъ-Мирбахъ*, и Чиновникъ особыхъ порученій при Новороссійскомъ и Бессарабскомъ Генералъ - Губернаторѣ, Гвардіи Штабсъ - Ротмистръ *Николай Хорватъ*, Всемилостивѣйше пожалованы: первый въ званіе Каммергера, а послѣдніе въ званіе Камеръ-Юнкеровъ Высочайшаго Двора, съ повѣлѣніемъ *Хорвата* переименовать въ Коллежскіе Ассессоры.

— Государь Императоръ, въ 20 день Августа, Высочайше повелѣть соизволилъ: 1-е) Иностранцамъ, въ Россійской военной службѣ состоящимъ, но на вѣрность подданства не присягнувшимъ, при увольненіи отъ службы, производить пенсіоны и единовременныя пособія наравнѣ съ подданными Россійскими, на основаніи Устава о пенсіяхъ, только тогда, когда они остаются въ Россіи, и прекращать оныя коль скоро они переселяются въ чужіе края. 2-е) Правило сіе распространить, на семь же основаніи, на вдовъ ихъ и сиротъ. 3-е) Но если они за ранами и увѣчьями имѣютъ право на пенсіи, по правиламъ Комитета Высочайше учрежденнаго въ 18-й день Августа 1814 года, то таковыя пенсіи производить имъ и въ случаѣ переселенія за границу, равно и вдовамъ ихъ, но не дѣтямъ. 4-е) Повышеніемъ чина, ихъ ни въ какомъ случаѣ не награждать; и 5-е) Право ношенія мундира предоставить имъ только въ Россіи, а отнюдь не за границу, что и оговаривать въ указахъ ихъ объ отставкѣ. (С. В.)

— Съ Высочайшаго соизволенія Ея Величества Государыни Императрицы утверждены въ званіи Членовъ С. Петербургскаго Женскаго Патріотическаго Общества, Дѣйствительнаго: Графиня Екатерина Захарьевна *Канкрин*, и Почетныхъ: Графиня Александра Кириловна *Воронцова-Дашкова*, состоящій въ званіи Егермейстера Двора Его Императорскаго

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Виленское Товарищество Добродѣтельности, дня 6 Мая бѣжащаго року, otrzymało ofiarę z testamentu ś. p. Maryanny z Baranowskich *Olszewskiej*, Rotmistrzowej Słonimskiej, która, przez dyspozycją dnia 29 Listopada 1830 roku uczynioną, a 23 Czerwca 1834 roku, w Akta Izby Cywilney Grodzieńskiej wprowadzoną, zapisała na rzecz ubogich Wileńskiego Towarzystwa Dobrodѣтельности, rubli srebrnych 300. Skutkiem takowego zapisu, Exekutor Testamentu, JW. Antoni Hrabia *Niesiołowski*, powyższe pieniądze wniósł do kasy Towarzystwa. Towarzystwo Dobrodѣтельности, przyjmując powyższą ofiarę ś. p. *Olszewskiej*, postanowiło za jej duszę odprawić żałobne nabożeństwo, którego postanowienia swego dopełniło dnia 26 Czerwca, w którym po odśpiewanych w Kaplicy Domu Towarzystwa przez XX. Bernardynów wigiliach, miał Mszą świętą JW. JX. *Herbut* Kanonik Katedry Wileńskiej, w obecności zgromadzonych Członków Towarzystwa i ubogich Domu.

Sankt-Petersburg, dnia 14 Października.

Marszałkowie Dworzanstwa: Woroneżski Gubernialny, Major Bazyli *Tulinow*, Powiatowi: Horodyszczęński, Porucznik *Nikołaj Wsiewołodski* i Nitawski, *Otto-von-Mirbach*, oraz Urzędnik do szczególnych poleceń przy Noworossyjskim i Bessarabskim Jenerał-Gubernatorze, Sztabs-Rotmistrz Gwardyi *Nikołaj Chorwat*, Naymnościowie mianowani: pierwszy Kamerherem, a ostatni Kamerjunkrami Naywyższego Dworu, z rozkazem mianować *Chorwata* Assesorem Kollegialnym.

— CESARZ JEJOMOŚĆ, dnia 20 Sierpnia, NAYWYŻEY rozkazać raczył: 1) Cudzoziemcom, w Rossyyskiej służbie woyskowej stojącym, lecz którzy na wierność poddaństwa nie przysięgli, przy uwolnieniu ze służby, wypłacać pensye i jednorazowe wspomozienia, zarówno z poddanymi Rossyyskimi, na ośnowie Ustawy o pensyach wtedy tylko, kiedy oni zostają w Rossyi, i zaprzestawać, jak tylko przenoszą się na mieszkanię do obcych krajów. 2) Prawidło to rozciągnąć na teyże ośnowie do wdów i sierot po nich. 3) Lecz jeśli oni, z przyczyny ran i kalectwa, mają prawo do pensyi, podług prawideł Komitetu, NAYWYŻEY ustanowionego 18go Sierpnia 1814 roku, wtedy takowe pensye wypłacać im i w zdarzeniu wyniesienia się ich za granicę, również i wdowom po nich, ale nie dzieciom. 4) Podniesieniem do wyższej rangi, w żadnym razie ich nie nagradzać; i 5) Prawo noszenia munduru zostawić im tylko w Rossyi, a zgoła nie za granicą, co też wypisywać w ukazach o ich odstawkach. (G. S.)

— Za NAYWYŻSZYM zezwoleniem NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI utwierdzeni Członkami St. Petersburgskiego Patryotycznego Towarzystwa Dam, Rzeczytym: Hrabina Katarzyna Zacharyaszówna *Kankrinowa*, i Honorowemi: Hrabina Alexandra Kiryłówna *Woroncowa-Daszkowa*, Honorowy Łowczy Dworu Jego CESARSKIEY MOŚCI, Rzeczywisty Radca Stanu Paweł Ni-

Величества Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Павелъ Николаевичъ *Демидовъ* и супруга Почетнаго Гражданина Марья Ивановна *Жадимировская*.

— Ея Императорское Величество Всеимостивѣйше соизволила пожаловать подарки Капельмейстеру *Кавосу* и Дирижеру *Ромбергу*, за труды и усердіе, оказанные ими во время концерта, бывшаго въ пользу частныхъ школъ Женскаго Патриотическаго Общества.

— Правительствующимъ Сенатомъ, званія потомственнаго Почетнаго Гражданства удостоены: перво-статейные купцы: С. Петербургскіе, Густавъ *Шульцъ*, съ семействомъ, Фридрихъ *Вальцъ*; Московскіе, 1-й гильдіи купецъ, Коммерціи Совѣтникъ Лука *Козновъ* съ семействомъ, 2-й гильдіи купецъ, Мануфактуръ Совѣтникъ Николай *Рогожинъ* съ семействомъ; купцы 1-й гильдіи: С. Петербургскіе, Павелъ, Артемій, Эрастъ и Иванъ *Понамарева*; Рыльскій, Иванъ *Филимоновъ*; Фатежскій, Павелъ *Харизковъ*; купцы 2-й гильдіи: Московскій, Николай *Пищальниковъ* съ семействомъ; Ростовскій, Николай *Балашевъ* съ семействомъ; Харьковскій, Сергій *Карповъ* съ семействомъ; Угличскіе, Иванъ и Николай *Зимины*, съ братьями Василіемъ, Аркадіемъ и Иваномъ и ихъ семействомъ; Плескій, Степанъ *Каретниковъ* съ сыномъ Василіемъ; Ярославскій, Оздоръ *Баловъ* съ семействомъ; Московская, купеческая вдова Марѳа *Часовникова* съ сыновьями Петромъ и Иваномъ. (К. Г.)

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ, относительно возникшаго въ Горномъ вѣдомствѣ вопроса: должно ли въ десятилѣтнюю льготу, назначенную для вновь строящихся заводовъ, включать и оброчныя съ доменныхъ и мѣдиплавленныхъ печей деньги? и сообразивъ 186 и 189 статьи Свода Уставовъ и Учрежденій Горнаго Управленія (т. VII.), основанныя на Высочайше утвержденномъ докладѣ Сената 9-го Августа 1762 и Манифестъ 15-го Декабря 1763 года, находить, что въ то время, когда помянутый докладъ последовалъ, существовала одна только десятинная Горная подать, и что заводы, вновь учреждаемые, вѣрно освобождались на 10 лѣтъ отъ платежа сей именно подати; оброчныя же деньги съ доменныхъ и мѣдиплавленныхъ печей установлены уже въ послѣдствіи, и въ Манифестъ 1763 года не сдѣлано ни какого изыятія ни для заводовъ, пользовавшихся тогда льготою, въ платежѣ десятинной подати, ни для такихъ же впредь выстраиваемыхъ. Но съ другой стороны Государственный Совѣтъ принявъ въ уваженіе, что предполагаемая Сенатомъ мѣра облегченія для частныхъ Горныхъ заводчиковъ можетъ безъ неудобства быть допущена, по вниманію къ цѣли, съ которою въ 1762 году дарована имъ льгота въ платежѣ десятинной подати, и вообще по видамъ распространенія и усовершенствованія у насъ Горнаго промысла. Въ таковомъ понятіи дѣла, именно, когда оброчныя деньги включаются въ 10 лѣтнюю льготу не въ видѣ права, принадлежащаго уже Горнымъ заводчикамъ по прежнимъ узаконеніямъ, а въ видѣ вновь даруемой отъ Правительства милости, удержаніе въ казні (какъ то Сенатъ полагаетъ) внесенныхъ за прежнее время денегъ сего рода, представляется также ненарушающимъ справедливости, тогда, какъ при противномъ толкованіи, т. е. если бы льготу основать на силѣ существующихъ законовъ, и самыя сѣи деньги надлежало бы возвратить. Въ слѣдствіе сего Государственный Совѣтъ, принимая токмо другое основаніе, но впрочемъ соглашаясь совершенно съ выводимымъ изъ онаго заключеніемъ Правительствующаго Сената, въ докладѣ его изложеннымъ, положилъ: 1.) Определенныхъ въ статьѣ 186-й Свода Уставовъ и Учрежденій Горнаго Управленія съ доменныхъ и мѣдиплавленныхъ печей оброчныхъ денегъ, впредь со вновь учреждаемыхъ частныхъ Горныхъ заводовъ въ теченіи положенной для нихъ статьею 189-ю того же Свода 10-лѣтней льготы, не взыскивать. 2) Съ заводовъ, выстроенныхъ и пущенныхъ уже въ дѣйствіе, но которыми льготные годы еще не минули, таковыя деньги не взыскивать со дня состоянія настоящаго постановленія до истеченія помянутыхъ лѣтъ. И 3.) За тѣмъ поступившіи уже за прежнее время оброчныя деньги оставить въ казнѣ, безъ возврата заводчикамъ.

— Правительствующій Сенатъ слушали доношеніе Г. Главноначальствующаго надъ Почтовымъ Департаментомъ, что по случаю присылки въ Санктпетербургъ изъ разныхъ мѣстъ во многомъ количествѣ писемъ, безъ означенія на нихъ мѣста жительства получателей и вообще безъ полного и яснаго адреса, Почтовое Начальство встрѣчало большое затрудненіе въ скоромъ доставленіи оныхъ, а часто и совер-

кожалевичъ *Демидовъ* и маѣлонка Почетнаго Гражданина Марья Ивановна *Жадимировская*.

— НАЙЯСНѢЙША ЦЕСАРЗОВА JEYMOŚC, Найтаскавией рачыла obdarzyć upominkami Mistrza Kapelli *Kavosa* i Dirigenta *Romberga*, за труды и gorliwość, okazane przez nich w czasie koncertu, danego na rzecz szkół częściowych Towarzystwa Patryotycznego Dam.

— Przez Rządzący Senat uznani godnemi Dziedzicznego Poczetnego Hraźdźństwa: Kupecy pierwszego rzędu: St. Petersburgscy, Gustaw *Szulc* z familią, Fryderyk *Walc*; Moskiewscy, 1szej gildy kupiec, Radca Handlowy Łukasz *Koznow* z familią; 2giey gildy kupiec, Radca Rękodzielniczy *Nikołaj Rohożyn* z familią; kupcy 1szej gildy: St. Petersburgscy, Paweł, Artemi, Erast i Jan *Ponamarewy*; Ryłski, Jan *Filimonow*; Fateński, Paweł *Chariczow*; kupcy 2giey gildy: Moskiewski, *Nikołaj Piszczalnikow* z familią; Rostowski, *Nikołaj Bałaszew* z familią; Charkowski, *Sergiusz Karpow* z familią; Ugliecy: Jan i *Nikołaj Ziminow*, z bracią *Bazyliem*, *Arkadyuszem* i *Janem* i ich familią; *Pleski*, *Stefan Karetnikow* z synem *Bazyliem*; *Jarostawski*, *Teodor Bałow* z familią; Moskiewska wdowa kupiecka *Marta Czasownikowa* z synami *Piotrem* i *Janem*. (G. H.)

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów, względem wynikłego w Zarządzie Górniczym pytania: czy należy do ulgi dziesięcioletniej, naznaczonej dla nowo-budujących się fabryk, policzyć i pieniądze czynszowe od pieców ciągowych i topienia miedzi? i porównawszy artykuły 186 i 189 Połączenia Ustaw i Urządzeń Zarządu Górniczego (tom VII), oparte na przełożeniu Rządzącego Senatu dnia 9go Sierpnia 1762 roku Najwyżey utwierdzoném, oraz na Manifestie 15 Grudnia 1763 roku, znajduje, iż w owym czasie, kiedy przełożenie to uczynioném zostało, znajdował się jeden tylko dziesięcinny podatek Górniczy, i że nowo-budujące się zakłady kazano uwalniać na lat 10 od płacenia jedynie tego podatku; pieniądze zaś czynszowe, od pieców ciągowych i topienia miedzi, ustanowione zostały już w czasie późniejszym, i w Manifestie 1763 roku nie uczyniono żadnego wyjątku ani dla zakładów, które wtedy używały ulgi w płaceniu podatku dziesięcinowego, ani dla tych, które nadal budowane być mają. Lecz z drugiej strony, Rada Państwa przyjęła do uwagi, iż podawany od Senatu środek ulżenia dla prywatnych właścicieli fabryk górniczych, bez niedogodności dopuszczonym być może, przez wzgląd na cel, w którym, 1762 roku, dla nich darowana została ulga w płaceniu dziesięcinnego podatku, i w ogólności, w widokach upowszechnienia i udoskonalenia u nas przemysłu górniczego. W takiém poymowaniu rzeczy, mianowicie, kiedy pieniądze czynszowe policzają się do ulgi dziesięcioletniej, nie w sposobie prawa, jakie już należy fabrykantom górniczym z dawniejszych ustanowień, ale w sposobie nowo udzielanej od Rządu łaski, zatrzzymanie w Skarbie (jak Senat mniéma) wniesionych pieniędzy tego rodzaju za czas dawniejszy, także zdaje się nienaruszać słuszności, wtenczas, kiedy w tłumaczeniu przeciwném, to jest, jeśli by ulgę osnować na mocy praw istniejących, same te pieniądze powróciłyby należało. W skutek tego Rada Państwa, przyjmując tylko zasadę drugą, lecz zresztą zupełnie zgadzając się z wnioskiem Rządzącego Senatu, jaki się z niej wyprowadza, a który w przełożeniu jest wypisany, postanowiła: 1) Ustanowionych w artykule 186 Połączenia Ustaw i Urządzeń Zarządu Górniczego, od ciągowych i topienia miedzi pieców czynszowych pieniędzy, nadal od nowo-budujących się prywatnych zakładów górniczych nie uzyskiwać w przeciagu dziesięcioletniej ulgi, jaka dla nich jest dozwolona artykułem 189 tegoż Połączenia. 2) Od zakładów, wybudowanych i już będących w czynności, dla których lata ulgowe jeszcze nie upłynęły, takowych pieniędzy nie uzyskiwać od daty nastania niniejszego postanowienia do upłynienia lat pomienionych. I 3) Zaczem pieniądze czynszowe, które za czas uprzedni wniesione zostały, zostawić w Skarbie, nie powracając ich właścicielom fabryk.

— Rządzący Senat słuchali doniesienia P. Głównego Zwierzchnika Departamentu Pocztowego, iż z powodu przysyłania do St. Petersburga z rozmaitych miejsc w wielkiej ilości listów, bez wyrażenia na nich miejsca zamieszkania tych, którzy je odbierać mają, i w ogólności bez zupełnego i wyraźnego adresu, Zwierzchność Pocztowa napotykała wielką trudność w rychłym ich wręczeniu, a częstokroć i zupełną niemożność wynale-

шенную невозможность въ отысканіи получателей, отъ чего и накапливалось великое число таковыхъ писемъ; почему, въ 1828 году, для устраненія сего неудобства, предположено было, примѣняясь къ закону о десятилѣтней давности, въ разсужденіи таковыхъ остающихся писемъ постановить слѣдующія правила: 1-е) Всѣ полученные письма за 10 лѣтъ, т. е. до 1818 года, остающіяся неотданными, сжечь. 2-е) Сіе же правило наблюдать и на будущее время, т. е. въ 1829 году сжечь тѣ письма, кои останутся изъ числа полученныхъ до 1819 года, и т. д. 3-е) Для всякой осторожности, не находится ли въ сихъ письмахъ какихъ либо документовъ, или и самыхъ денегъ, предварительно всѣ сіи письма вскрывать, и изъ нихъ, при коихъ находятся документы или деньги, хранить со вложеніями, подобно страховымъ письмамъ, на коихъ распорядокъ сей не простираться. О семъ входилъ онъ Г. Главноначальствующій съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, полагая съ своей стороны, что такъ какъ по закону о десятилѣтней давности никто изъ корреспондентовъ не въ правѣ имѣть какихъ либо притязаній къ почтамъ, то вышеизъясненныя предположенія и могутъ быть введены въ дѣйствіе съ пользою, съ тѣмъ, чтобы въ случаѣ, если, при вскрытіи писемъ, окажутся деньги, оныя рѣшительно причислять къ Почтовымъ доходамъ, на томъ основаніи, какъ сіе постановлено Высочайше утвержденнымъ 8-го Мая 1810 года мѣняемъ Государственнаго Совѣта о деньгахъ, объявляемыхъ на почтѣ; буде же окажутся документы, то оныя хранить, вмѣстѣ съ письмами, въ коихъ они слѣдовали, на случай могущей встрѣтиться въ нихъ надобности. Комитетъ Гг. Министровъ выпискою изъ журналовъ своихъ, 6-го Марта и 3-го Апрѣля 1828 года, далъ ему Г. Главноначальствующему знать, что оный, находя изъясненныя въ представленіи его Г. Главноначальствующаго предположенія уважительными, положилъ: оныя утвердить, съ такимъ при томъ дополненіемъ, что если въ партикулярныхъ письмахъ, которыя, за прошествіемъ 10 лѣтъ, назначены будутъ къ истребленію, окажутся какіе либо документы, то оныя отсылать въ Губернское Правленіе той губерніи, откуда присланы, и для возвращенія тѣмъ лицамъ, отъ коихъ были письма, или ихъ наследникамъ. — Сверхъ того о распорядкѣ семъ объявить чрезъ газеты, ко всеобщему свѣдѣнію, дабы впредь на письмахъ, отправляемыхъ чрезъ почту, адреса, кому тѣ письма слѣдуютъ, дѣлаемы были, сколько можно, опредѣлительнѣе, и чтобы въ особенности означено было мѣсто жительства. Положеніе сіе Высочайше утверждено 3-го Апрѣля того жъ 1828 года, и во исполненіе оного тогда же сдѣлано по Почтовому вѣдомству надлежащее распоряженіе и публикація напечатана въ томъ же 1828 году, въ вѣдомостяхъ: Санктпетербургскихъ въ NN. 33-мъ, 34-мъ и 35-мъ, и Московскихъ въ NN. 34-мъ, 35-мъ и 36-мъ. Въ 1834 году Почтовое Начальство встрѣтило надобность собрать свѣдѣніе: съ котораго времени и какое количество хранится оставшихся страховыхъ и съ документами писемъ, за неявкою и неотысканіемъ корреспондентовъ, и какія принимаютъ особы мѣры къ выдачѣ оныхъ? дабы установить опредѣлительное время къ храненію въ Почтовыхъ мѣстахъ сей корреспонденціи, и вмѣстѣ съ тѣмъ къ уничтоженію числящейся за нихъ недоимки; ибо, съ умноженіемъ числа сихъ писемъ, увеличивается безполезно и недоимка денегъ. Изъ полученныхъ свѣдѣній оказалось, что о принятіи остающихся въ Почтовыхъ мѣстахъ нерозданными страховыхъ и съ документами писемъ, посылались къ корреспондентамъ повѣстки, по два и по три раза, но многіе подаватели не найдены, а другіе сами не являлись для принятія; по истеченіи же каждаго года дѣлается въ Академическихъ вѣдомостяхъ публикація, кою также вызываются корреспонденты для принятія ихъ писемъ обратно; но и за тѣмъ тѣ письма неразобраны. Поелику о письмахъ страховыхъ, равно и о тѣхъ, въ которыхъ заключаются документы или другія какія либо бумаги, какимъ образомъ поступать съ ними, когда за полученіемъ ихъ никто не является, ни какого правила до сего времени еще не установлено; то онъ Г. Главноначальствующій и поручалъ разсмотрѣть дѣло сіе въ Совѣтѣ, при немъ по званію Главноначальствующаго надъ Почтовыми Департаментомъ учрежденномъ, который обращая вниманіе на затрудненіе, встрѣчаемое Почтовыми мѣстами въ храненіи страховыхъ писемъ и тѣхъ конвертовъ, въ которыхъ заключаются документы или другія какія либо бумаги, за полученіемъ которыхъ никто чрезъ долгое время не является; отъ чего корреспонденція сія остается на попеченіи Почтовыхъ мѣстъ, безъ всякихъ средствъ доставить ее по принадлежности, а считающіяся въ долгу за оную вѣсовыя деньги со-

зненія тыхъ, którzy odbierać mają, przez co nagromadzała się tych listów wielka liczba; przeto, w roku 1828, dla uprzątnienia tej niedogodności, zamierzonym było, stosując się do prawa o dawności dziesięcioletniej, względem tych pozostałych listów postanowić prawidła następujące: 1) Wszystkie listy, od lat 10ciu otrzymane, to jest, do roku 1818, pozostałe nieoddanemi, spalić. 2) Toż prawidło zachowywać i na czas przyszły, to jest, w roku 1829 spalić te listy, które pozostaną z liczby otrzymanych do roku 1819, i t. d. 3) Dla wszelkiej ostrożności: czy nie masz w tych listach jakiegokolwiek dokumentów albo też i samych pieniędzy, uprzednio wszystkie te listy odpieczętować, i te z nich, przy których znajdują się dokumenta albo pieniądze, chować razem z tém, co jest włożone, podobnie, jak listy assekurowane, na które rozporządzenia tego nie rozciągają. O tém, pomieniony P. Główny Zwierzchnik, wchodził z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, podając ze swojej strony, iż ponieważ podług prawa o dawności dziesięcioletniej, nikt z korespondentów nie ma prawa rościć jakiegokolwiek pretensyi do poczt, przeto wyżej opisane projekta z pożytkiem do skutku doprowadzone być mogą, z tym warunkiem, iż w przypadku, jeżeli przy odpieczętowaniu listów, okażą się pieniądze, więc je ostatecznie przyłączać do dochodów pocztowych, na tej zasadzie, jak to postanowiono, Naryżer zatwierdzoną, dnia 8go Maja roku 1810go opinią Rady Państwa, o pieniądzach, objawianych na Pocztach; jeżeli zaś, okażą się dokumenta, więc je chować, razem z listami, w których posyłane były, na zdarzenie potrzeby z nich wypaść mogącey. Komitet PP. Ministrów, przez wyciąg z dzienników swoich, dnia 6 Marca i 3go Kwietnia roku 1828go, dał wiedzieć pomienionemu P. Głównemu Zwierzchnikowi, iż, znajdując wnioski tegoż P. Głównego Zwierznika, w przedstawieniu jego wypisane, zasługującemi na uwagę, postanowił takowe zatwierdzić, z takim obok tego dodatkiem, iż jeśli w listach prywatnych, które, po upłynieniu lat 10ciu, na zniszczenie przeznaczone będą, okażą się jakiegokolwiek dokumenta, wtedy je odsyłać do Rządu Gubernialnego tej Gubernii, z której przysłane zostały, dla powrócenia ich tym osobom, od których były listy, albo ich sukcesorom. Nadto o niniejszem rozporządzeniu ogłosić przez gazety, dla powszechney wiadomości, dla tego, iżby nadal na listach, przez pocztę posyłanych, addressa, komu te listy przynależą, pisane były, ile można najdokładniey, i żeby szczególnie miejsce zamieszkania wyrażanem było. Takowe postanowienie, Naryżer zatwierdzone zostało dnia 3go Kwietnia roku tegoż 1828, i na skutek tego w onymże czasie w Zarządzie Pocztowym uczyniono należyte rozporządzenie, i publikata wydrukowana została w tymże 1828 roku w Gazetach: St. Petersburskich, w Numerach 33cim, 34tym i 35tym, oraz Moskiewskich w Numerach 34tym, 35tym i 36tym. W roku 1834tym Zwierzchność Pocztowa znalazła potrzebę zebrać wiadomość: od którego czasu i jaka liczba przechowuje się pozostałych assekurowanych i z dokumentami listów, z powodu niejawienia się i niewynalezienia korespondentów, oraz, jakie szczególne środki są przedsiębrane do ich wydania? ażeby ustanowić czas pewny do chowania w Urzędach Pocztowych tej korespondencyi i razem wykreślić liczące się za nie niedopłaty; gdyż z pomnożeniem liczby tych listów, bezpożytecznie i zaległość pieniędzy powiększa się. Z otrzymanych wiadomości okazało się, iż, dla przyjęcia pozostałych w Urzędach Pocztowych listów assekurowanych i z dokumentami, które rozdane nie zostały, do korespondentów były posyłane zawiadomienia, po dwa i po trzy razy, lecz wielu z tych, którzy podawali, nie wynaleziono, a inni sami dla odebrania nie stawili się; po upłynieniu zaś każdego roku, w gazetach Akademickich czyni się ogłoszenie, przez które także wzywani są korespondenci dla odebrania swych listów na powrót, lecz i tak listy te nie są rozbiebane. Ponieważ o listach assekurowanych, równie i o tych, w których zawierają się dokumenta lub inne jakiegokolwiek papiery, jakim sposobem z niemi postępować należy, kiedy nikt się nie stawi dla ich odebrania, dotąd jeszcze żadnego prawidła nie ustanowiono; przeto pomieniony P. Główny-Zarządzający polecał przejrzyć rzecz tę w Radzie, ustanowionej przy nim, jako przy Główny-Zarządzającym Departamentem Pocztowym, która, zwracając uwagę na niedogodność, jakie doświadczały miejsca pocztowe w chowaniu listów assekurowanych i tych pakietów, w których znajdują się dokumenta lub inne jakiegokolwiek papiery, po odebraniu których nikt przez czas długi nie stawi się; przez co ta korespondencya zostaje na pieczy Urzędów Pocztowych, bez żadnych sposobów wręczenia jej tym, do których należy, a policzające się w dług za nią pieniądze wagowe, stanowią samą tylko bezużyteczną zaległość, względem której odbywa się korespondencya i formują się rachunki bez za-

ставляютъ одну только бесполезную недоимку, по которой производится переписка, и составляются счета безъ всякой надежды ко взысканію когда либо сихъ денегъ, — признавъ нужнымъ установить слѣдующія правила: 1-е. Страховыя письма, въ которыхъ необъявлено ни какого вложенія, причислить къ обыкновеннымъ простымъ письмамъ, и по истеченіи 10 лѣтъ поступать съ ними по тѣмъ же правиламъ, какія установлены Высочайше утвержденнымъ Положеніемъ Комитета Гг. Министровъ, 6-го Марта и 3-го Апрѣля 1828 года, о простыхъ письмахъ, т. е. раскрывать ихъ, и, буде въ нихъ не окажется ни денегъ, ни документовъ, жечь ихъ; буде же окажутся деньги, или документы, то съ оными поступать такъ, какъ съ найденными въ простыхъ письмахъ. 2-е. Конверты, заключающіе въ себя объявленные на адресахъ документы, или другія какія либо бумаги, послѣ публикаціи, о вызовѣ лицъ для полученія, ихъ хранить въ Почтовыхъ мѣстахъ (гдѣ по правиламъ слѣдуетъ) еще два года, а потомъ, раскрывъ конверты и отделивъ всѣ приложенія отъ заключающихся въ конвертахъ действительныхъ писемъ, письма сіи тотчасъ жечь, а вынутыя приложенія отсылать, при описяхъ, въ Губернскія Правленія, на тотъ же самый конецъ, для чего положено отсылать въ оныя документы, найденные въ простыхъ письмахъ, вскрываемыхъ чрезъ 10 лѣтъ. Кратчайшій срокъ для вскрытія конвертовъ съ объявленными вложеніями назначается для того, дабы Губернскія Правленія имѣли возможность скорѣе сдѣлать оныхъ свои распоряженія. И 3-е. По созданіи писемъ и по отсылкѣ въ Губернскія Правленія вынутыхъ приложеній, считающихся за сіи уничтоженные конверты въ долгу въсовыя деньги изъ недоимки по Почтовымъ счетамъ исключать. Согласясь съ таковымъ мнѣніемъ Почтоваго Совѣта, онъ Г. Главнначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ входилъ по настоящему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію котораго Государь Императоръ въ 21 день Мая сего 1835 года Высочайше утвердить соизволилъ вышеизъясненное представленіе его. (С. В.)

— 8-го сего мѣсяца, по распоряженію Совѣта Кредитныхъ Установленій, въ присутствіи составленнаго изъ Членовъ оного Ревизіоннаго Комитета, предано сожженію еще на пятьсотъ тысячъ рублей билетовъ Государственнаго Казначейства первыхъ трехъ серій. А такъ затѣмъ въ Комиссіи Погашенія Долговъ состоить на лицѣ, подлежащихъ окончательной повѣркѣ, на 128,750 руб., то остается въ обращеніи 371,250 руб., кои мало по малу поступать въ Казначейства. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 18-го Октября.

Ихъ Величества 11-го ч. привіали въ Прагѣ на прощаньи посѣщеніе Короля *Карла X*, Принцессы *Ангулемской* и Ея супруга, Князя *Бордо* и Сестры Его, кои всѣ были на обѣдѣ у Ихъ Величествъ, а вечеромъ еще разъ обрадованы были неожиданнымъ прїѣздомъ Августѣйшаго Императора Всероссийскаго изъ путешествія сего Государя въ Вѣну, послѣ чего 13-го с. м. отправились обратно въ здѣшнюю столицу и прибыли 15-го числа сего м. между 5-мъ и 6-мъ часами вечера среди радостныхъ восклицаній жителей.

— Императорско - Россійскій Посланникъ, Графъ *Татищевъ* имѣлъ вчера у Ихъ Величествъ аудіенцію, въ которой поднесъ собственноручныя письма Августѣйшихъ Императора и Императрицы Всероссийскихъ.

— Фельдмаршалы-Поручики Графы *Нугентъ* и *Клебельсбергъ*, удостоились отъ Его Величествъ аудіенцію, въ которой получили Орденъ *Благо Ора*.

— Мы получили извѣстіе, что Герцога *Саксенъ-Кобургскій*, на предложеніе бракосочетанія Его Сына Принца *Фердинанда* съ Португальскою Королевою, родственницею нашего Государя, изъявляетъ согласіе, и по сему предмету отправленъ въ Лиссабонъ курьеръ съ отвѣтомъ. Принцъ *Фердинандъ* въ Апрѣль выѣдетъ въ Лиссабонъ чрезъ Брюссель и Лондонъ, для посѣщенія родственныхъ Дворовъ, а зимніе мѣсяцы посвятить изученію Португальскаго языка. Подъ руководствомъ ученаго своего Наставника, Профессора *Дица*, кромѣ своего языка онъ выучился: Латинскому, Французскому, Англійскому, Италіянскому и Венгерскому, на коихъ свободно говорить. Симвъ бракомъ, *Саксенъ-Кобургскій* Домъ соединится тѣснѣйшимъ родствомъ съ нашею Императорскою фамиліею, нежели посредствомъ брака нынѣшняго Бельгійскаго Короля, коего Супруга родственницею нашего Императора. (D. P.)

dney nadziei uzyskania kiedykolwiek tych pieniędzy, — uznała potrzebę ustanowić prawidła następujące: 1) Listy assekurowane, w których żadnego włożenia nie objawiono, dołączać do zwyczajnych prostych listów, i po przeysciu lat 10, postąpić z nimi według tychże prawideł, jakie ustanowione zostały przez Narywżer zatwierdzone dnia 6go Marca i 3go Kwietnia roku 1828 postanowienie Komitetu PP. Ministrów o listach prostych, to jest, odpieczętować je, i jeżeli w nich nie okaże się ani pieniędzy, ani dokumentów, palić je; jeżeli zaś w nich okaza się pieniądze albo dokumenta, postępować z nimi tak, jak ze znalezionemi w listach prostych. 2) Pakiety, zawierające w sobie objawione na adressach dokumenta, lub inne jakiegokolwiek papiery, po uczynionem ogłoszeniu, wzywającem osoby dla ich przyjęcia, chować w Urzędach Pocztowych (tam, gdzie podług prawideł należy), jeszcze lat dwie, a potem odpieczętawwszy pakiety i odłączywszy wszystkie przyłożenia, od zawartych w pakietach istotnych listów, listy te natychmiast palić, a wyjęte z nich włożenia przy opisanu odsyłać do Rządów Gubernialnych, w tym samym zamiarze, w jakim postanowiono odsyłać do tychże Rządów dokumenta, znalezione w prostych listach, rozpieczętowanych po rociu leciech. Naykrótszy termin dla rozpieczętowania pakietów z objawionemi włożeniami, przeznacza się dla tego, iżby Rządy Gubernialne miały możność, rychley uczynić względem nich swoje rozporządzenia. I 3) Po spaleniu listów i po odesłaniu do Rządów Gubernialnych, wyjętych z nich przyłożen, liczące się za te zniszczone pakiety w długą pieniądze wagowe, z zaległości w rachunkach pocztowych wykaszować. Zgadając się z tą opinią Rady Pocztowej, pomieniony P. Główno-Zarządzający Departamentem Pocztowym, wchodził w obecnym przedmiocie z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, na postanowienie którego, Jego CESARSKA MOŚĆ, w dniu 21szym Maja roku bieżącego 1835go, powyżey wypisane przedstawienie jego, Narywżer utwierdzić raczył. (G. S.)

— Dnia 8go t. m., podług rozporządzenia Rady Kredytowych Ustanowien, w obecności złożonego z jey Członków Rewizyjnego Komitetu, spalono jeszcze na pięćseto-tysięcy rubli билетовъ Podskarbstwa Państwa pierwszych trzech seryi. A ponieważ w Kommissyi Umorzenia Długów, znajduje się podlegających ostatecznemu sprawdzeniu na 128,750 rub., zatem zostaje w obiegu 371,250 rub., które powoli weyda do Podskarbstw. (P. P.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 18 Października.

Nayjaśnieysi Cesarstwo Ichmość, przyjawszy dnia 11. w Pradze pożegnawcze odwiedzenie *Karola X*, Xiężny *Augoulème* i małżonka jey, Xięcia *Bordeaux*, oraz siostry jego, którzy wszyscy byli na obiedzie u Najjaśniejszych Państwa, a potem wieczorem uradowani jeszcze raz niespodziewanem przybyciem NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI WSZECH-ROSSYY, z przedsięwziętą podróży tego MONARCHY do Wiednia, wyjechali dnia 13 b. m. napowrót do tutejszey stolicy, i przybyli dnia 15, między godziną 4tą a 5tą po południu, wśród radośnych okrzyków mieszkańców.

— Cesarsko-Rossyyski Ambassador, Hrabia *Tatiszczew*, miał wczora posłuchanie u Najjaśniejszych Cesarstwa Ichmość, celem podania własnoręcznych listów NAYJAŚNIEJSZYCH CESARZA i CESARZOWEY Ichmość WSZECH-ROSSYY.

— Feldmarszałkowie-Porucznicy, Hrabowie *Nugent* i *Klebsberg*, mieli zaszczyt otrzymać od NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI WSZECH-ROSSYY Order *Ora Białego*.

— Dowiadujemy się, iż odpowiedź Xięcia *Sasko-Koburgskiego*, na propozycyą zaślubienia syna jego Xięcia *Ferdynanda* z Królową Portugalską, krewną Monarchy naszego, jest w sposobie potwierdzającym, i wysłano do Lisbony gońca w tym przedmiocie. Xiążę *Ferdynand* wyjedzie w Kwietniu do Lisbony przez Bruksellę i Londyn, celem odwiedzenia spokrewnionych Dworów, a miesiące zimowe poświęci nauczeniu się języka Portugalskiego. Pod kierunkiem światłego swego Guwenera, Profesora *Dierz*, oprócz języka oyczystego, nauczył się języków: Łacińskiego, Francuzkiego, Angielskiego, Włoskiego i Węgierskiego, któremi płynnie mówi. Przez ten związek, rodzina *Sasko-Koburgska* zostawać będzie w ścisłym pokrewieństwie z naszą Cesarzką rodziną, niż przez związek teraźniejszego Króla Belgów, którego Małżonka jest krewną naszego Monarchy. (D. P.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 17-го Октября.

Наши газеты сообщаютъ следующую статью изъ Англійскаго Журнала *Стандартъ*: „Одинъ корреспондентъ изъ Сити, на коего мы совершенно можемъ полагаться, увѣряетъ насъ, что Союзныя Державы предлагали Голландскому Королю заключить перемиріе съ Бельгійскимъ на два года, по истеченіи коихъ, дѣла сихъ Государствъ окончательно будутъ разрѣшены. Лица, коимъ сіе дѣло довольно извѣстно, того мнѣнія, что это и скорѣе воспослѣдовать можетъ.“ (G.C.) 20-го Октября.

Король въ сопровожденіи прибывшихъ сюда Принцевъ *Оранскаго* и *Фридриха* вчера открылъ рѣчью съ престола засѣданіе Генеральныхъ Чиновъ.

— Е. К. Высоч. Принцъ *Албрехтъ* Прусскій прибылъ сюда изъ Надрейскихъ областей. (A.P.S.Z.)

БЕЛЬГІЯ.

Брюссель, 10-го Октября.

ИИ. ВВ. Король и Королева вчера вечеромъ отправились въ Парижъ. (A.P.S.Z.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 15-го Октября.

Извѣстный агентъ *Донъ-Карлоса*, Баронъ *Маврикій Габеръ*, находится въ Парижѣ; догадываются, что онъ имѣетъ финансовыя порученія, какъ о семъ недавно упоминали и Англійскіе журналы.

— Г-нъ *Амардъ*, главный начальникъ въ войскѣ Короля Лагоры *), на коего онъ имѣетъ большое вліяніе, прибылъ въ Парижъ, оставить тутъ на воспитаніе 5-ти своихъ сыновей, самъ же возвращается въ Лагору. Онъ намѣренъ взять съ собою людей, знающихъ лить пушки и ядра.

— Въ Морьякѣ явился предъ начальствомъ нѣкто *Вильеръ* и донесъ на себя самаго, объ участіи въ покушеніи 28-го Іюля. Если онъ не сумасшедшій, то сіе признаніе подвергнетъ его большой ответственности. При немъ найденъ доскутъ письма отъ 24-го Іюля, писаннаго къ какой-то женщинѣ, которой имени онъ не сказываетъ; въ семъ письмѣ упомянуто о умыслѣ 28-го Іюля въ Парижѣ. Впрочемъ онъ бѣднякъ, въ весьма жалкомъ состояніи; онъ отправленъ въ Морьякскую тюрьму.

— Журналъ *Абея* сообщаетъ, что *Мерино* при нападеніи на него въ Паланцуелосъ въ 4 миляхъ отъ Бургоса, разбитъ на голову. Онъ лишился своего Адъютанта и нѣсколькихъ Офицеровъ, самъ же тѣмъ только спасся отъ пѣны, что его не знали. (G.C.)

16-го Октября.

Фіески въ своихъ поступкахъ сохраняетъ спокойствіе. Онъ знаетъ жалкое свое состояніе; но кажется, что онъ много полагается на систему своей защиты въ Палатѣ Перовъ. Онъ рѣшился не щадить тѣхъ, которые при допросѣ оказались участниками, и общается въ публичномъ засѣданіи объявить такія обстоятельства, которые удивятъ Францію и Европу. Подробности, донныя имъ сказанныя, распространяли уже большой свѣтъ на покушеніе 28-го Іюля, и *Фіески* кажется увѣренъ, что ничего лучше онъ сдѣлать не можетъ, какъ открыть всю правду.

— *Морей* не умеръ, какъ ложно было извѣщено, но напротивъ сегодня поутру потребовалъ немного пищи.

— Одинъ здѣшній журналъ пишетъ: „Съ чрезвычайнымъ курьеромъ мы получили извѣстія изъ Мадрита отъ 7-го ч. с. м. Онъ благопріятны. Всѣ Юнты покорились и довѣріе опять начинать возстановляться. Кроме сего мы узнали, что одинъ здѣшній банкирскій домъ получилъ письмо Г-на *Мендизабала* отъ 9-го ч. с. м., уведомляющее, что сей Министръ надѣется, до истеченія 3 мѣсяцевъ, имѣть 100,000 войска. Графъ *де-ласъ-Навасъ* обезпокоивавшій Министрство, и до 5-го ч. угрожавшій еще походомъ на Мадридъ, рѣшился напоследокъ оставить Манзанаресъ и отправиться въ Наварру.—9-го ч. с. м. онъ уже находился за 9 миль по ту сторону Валь-де-Пенасъ. Г. *Мендизабалъ* издалъ сильное, но умѣренное, воззваніе къ Испанцамъ. Постановленіе Королевы уничтожаетъ Генераль-Интендантство Полиціи.

— *Temps* пишетъ: „Три раза уже Графъ *Себастьяни* имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ нашими Министрами и поддерживалъ прежнія и нынѣшнія свои права на Маршалскій жезлъ и званіе Великаго Канцлера Почетнаго Легіона. Касательно послѣдняго, ему отвѣчали, что для сего званія нужно быть Маршаломъ. Касательно же Маршалскаго жезла, ему объявлено, что воинскія его заслуги не довольно блистательны, чтобы для него обойти 20 Генераль-Поручиковъ, болѣе его служившихъ. Нынѣ Г. *Себастьяни*

N I D E R L A N D Y.

Haga, 17go Października.

Gazety nasze udzielają następujący artykuł z dziennika Angielskiego *Standard*: „Pewien korespondent z City, na którym nayszupełniej polegać możemy, zapewnia nas, że Mocarstwa Sprzymierzone, proponowały Królowi Hollenderskiemu, zawieszenie broni z Królem Belgów na lat dwa, po upływie których, sprawy tych krajów mają być ostatecznie rozstrzygnięte. Osoby bliżej świadome, są tego zdania, że to daleko prędzej nastąpi.“ (G.C.)

Dnia 20.

Król, towarzyszony od przybyłych tu Xiążąt *Oraanii* i *Fryderyka*, mową z tronu zagał wczora posiedzenie Stanów Jeneralnych.

— J. K. W. Xiążę *Albrecht Pruski*, z krajów Nadreńskich tu przybył. (A.P.S.Z.)

B E L G I A.

Bruxella, dnia 10 Października.

NN. PP. Król i Królowa Ichmość wczora wieczorem do Paryża wyjechali. (A.P.S.Z.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 15 Października.

Znajomy agent *Don Carlosa*, Baron *Maurycy Haber*, znajduje się teraz w Paryżu; domyślają się, że ma jakieś finansowe zlecenia, zwłaszcza, że coś podobnego namieniał nie dawno dzienniki angielskie.

— Pan *Allard*, Jeneralissimus w służbie Króla Lahory *), u którego znaczny wpływ posiada, przybył do Paryża dla umieszczenia na nauki pięciu synów swoich, sam zaś wraca do Lahory. Zamiarem jego jest wziąć z sobą takich robotników, którzyby umieli lać działa i kule działowe.

— W Mauriac stawił się u władzy niejaki *Villers* i oskarżył siebie samego o należenie do zamachu 28 Lipca. Jeżeli ten człowiek nie ma obłąkanego umysłu, to, co powiada, kompromitowałoby go w wysokim stopniu. Znalezione przy nim kawałek listu, pisanego pod dniem 24 Lipca, do jakiejs kobiety, której wymienie nie chce; w tym liście jest wzmianka o katastrofie, wydarzonej na d. 28 w Paryżu. Jest to zresztą biédak, w bardzo nędznym stanie będący; odesłano go do więzienia w Mauriac.

— Dziennik *Abeja* donosi, że *Merino* napadnięty w Palanzuelos o 4 mile od Burgos, został pobity na głowę. Utracił swego Adjutanta i kilku oficerów; sam on, tém tylko uszedł niewoli, że go nie znano. (G.C.)

Dnia 16.

Fieschi, w postępowaniu swoim, okazuje spokójność. Zna on przykre swoje położenie; lecz zdaje się, iż wiele sobie obiecuje z systematu obrony swojej w Sądzie Izby Parów. Postanowił nie ochraniać tych, którzy w śledztwie okazali się współwinnymi, i przyrzeka wyjawiać na publicznej sessyi takie rzeczy, które (jak mówi) zadziwią Francją i Europę. Szczegóły, które dotychczas wyznał, rzuciły już nie mało światła na zbrodnię dnia 28 Lipca, i *Fieschi* zdaje się być przekonany, iż nic lepszego uczynić nie może, jak odkryć całą prawdę.

— *Morey* nie umarł, jak mylnie doniesiono, ale przeciwnie dziś rano oświadczył, iż chce przyjąć cokolwiek pożywienia.

— Jeden z tutejszych dzienników pisze: „Przez nadzwyczajnego gońca otrzymaliśmy wiadomości z Madrytu pod d. 7 b. m. Są one pomyślne. Wszystkie Juntы poddały się i zaufanie zaczyna znowu wracać. Prócz tego dowiadujemy się, iż jeden z tutejszych domów handlowych odebrał list od Pana *Mendizabala* pod d. 9 b. m., donoszący, iż Ministeryum spodziewa się przed upłynieniem 3ch miesięcy mieć 100,000 woyska. Hrabia *de las Navas*, który tak bardzo niepokoił Ministeryum, i do dnia 5go b. m. jeszcze zagrażał pochodem ku Madrytowi, postanowił nareszcie opuścić Manzanares i udać się do Nawarry. Dnia 9 b. m. znajdował się już o 9 mil z tamtej strony Val-de-Penas. Pan *Mendizabal* wydał odezwę do Hiszpanów, ułożoną w wyrazach mocnych, lecz umiarkowanych. Postanowienie Królowey znosi intendencją policyi.

— *Temps* pisze: „Trzy razy już Hrabia *Sebastiani* miał długą naradę z Ministrami naszymi i popierał dawniejsze i późniejsze prawa swoje do Butawy Marszałkowskiej i Wielkiego Kanclerstwa Legii Honorowej. Co się tyczy ostatniego, powiedziano mu, iż na ten urząd potrzeba Marszałka. Względem zaś Butawy Marszałkowskiej, oświadczone, iż woyskowe zasługi jego nie są dosyć świetnymi, aby dla niego czyniono ofiarę z 20 Jenerał-Poruczników, którzy dłużej służyli. Teraz chce Pan *Sebastiani*, aby znowu ob-

*) Страна въ Остѣ-Индіи, заключающая до 4 мил. жителей.

*) Kray w Indyach-Wschodnich mający do 4 mil. mieszkańców.

ландіи пригласилъ его къ себѣ на обѣдъ, хотя *O'Connell* недавно только возвратился изъ своего похода противу Верхняго Парламента; причемъ онъ, дерзость свою простеръ до такой степени, что Князю *Веллингто-ну* не признавалъ военныхъ талантовъ, а одного знаменитаго Пера назвалъ большимъ лжецомъ.

17-го Октября.

Полученныя въ Лондонѣ извѣстія изъ Персіи, простираются до 1-хъ чиселъ Августа, и представляютъ печальное положеніе сего края. Войско Шаха занимается введеніемъ нѣкотораго порядка въ Южныхъ провинціяхъ, а Г-нъ *Бетунз* съ лучшимъ войскомъ отправился въ Северо-Восточную сторону для покоренія Бухтиаровъ, скитающихся въ горахъ, и со времени смерти Шаха занимающихся разбоями. Онъ занялъ Кола-Суфидъ, главное ихъ пристанище, откуда надѣется усмирить ихъ. Полагаютъ, что послѣ сей экспедиціи онъ пойдетъ противу провинцій Кирманшахъ, находящейся во владѣніи сыновей старшаго брата, бывшаго величайшимъ врагомъ *Аббаса-Мирзы*. Они не захотѣли прибыть ко Двору, и приготовляются къ войнѣ. Россія и Англія стараются укрѣпить царствованіе новаго Шаха *Могаммеда*, а Англія простила ему долгъ, слѣдующій ей отъ Персіи. Беспорядки господствуютъ по всей западной границѣ; всѣ племена Курдовъ подвластные Персіи и Турціи, прервали всѣ связи съ сими державами. Султанъ отправилъ *Решидъ-Пашу* въ Турецкій Курдистанъ и требуетъ отъ Персидскаго Правительства, дабы оно съ своей стороны распорядилось на счетъ возстановленія порядка; но регулярное Персидское войско весьма занято въ Северныхъ провинціяхъ, а потому и не можетъ предпринять решительнаго похода противу Курдовъ. (D. P.)

20-го Октября.

Князь Александръ *Ливенъ*, Секретарь Россійскаго Посольства въ Мадридѣ, другой сынъ прежняго Россійскаго Посла при здѣшнемъ Дворѣ, прибылъ съ депешами къ Графу *Поццо-ди-Борго* изъ Испанской столицы; также, прибылъ сюда Генераль-Адъютантъ Его Величества Императора Всероссийскаго, Генераль *Сухозанетъ*, съ депешами отъ Графа *Нессельроде* изъ Теплица.

— Епископъ Леонскій, Агентъ *Донъ Карлоса*, прибылъ сюда инкогнито на пароходѣ изъ Роттердама съ порученіями къ одной высокой особѣ въ Англіи.

— Профессоръ *Тидеманнъ* изъ Гейдельберга, нѣсколько уже дней находится въ Единбургѣ, гдѣ собираетъ матеріалы для сочиненія сравнительной Анатоміи Мозга. Онъ посѣтилъ также Лондонъ, Глазговъ и Дублинъ. (A.P.S.Z.)

Швейцарія.

Бернъ, 14-го Октября.

Здѣшнее Полицейское Начальство, 6-го ч. с. м. требовало отъ всѣхъ иностранцевъ, которые, подложными именами, пользуются здѣсь по праву эмигрантовъ пристанищемъ, чтобы они объявили настоящее свое имя; въ противномъ же случаѣ они подвергнутся должны тѣмъ мѣрамъ, какія вынуждаютъ сіе злоупотребленіе и обманъ, какъ скоро начальство, которое даетъ имъ пристанище, узнаетъ о томъ другимъ путемъ. (A.P.S.Z.)

Италія.

Римъ, 7-го Октября.

Донъ-Мигуэль неожиданно изъ Венеціи возвратился въ здѣшнюю столицу, и остановился въ Вилла-Строци. Онъ намѣревался посѣтить Герцога Моденскаго въ замкѣ Катаджіо, неподалеку отъ Падуи.

— Сегодняшній *Diario* сообщаетъ, что Папа, вдовствующая Королева Неаполитанская и *Донъ-Мигуэль*, вчера отправились въ Тиволи, для осмотра новыхъ водопроводовъ.

Генуа, 29-го Сентября.

Полученное изъ Лиссабона извѣстіе о исключеніи нашего флага изъ прекращенія всѣхъ торговыхъ сношеній съ Португаліею, произвело неизъяснимое и горестное на здѣшнихъ купцовъ впечатлѣніе. Искони торговли между Генуею и Лиссабономъ всегда существовала, какъ между дружескими городами, и всякому извѣстно, что миллионныя капиталы здѣшнихъ подданныхъ обращаются въ торговлѣ съ Лиссабономъ. Сумму единственно здѣшнихъ имуществъ полагаютъ слишкомъ на 20 миллионъ *лиръ* (5 *лиръ* составляютъ 1 руб. 20 к. серебр.); нынѣ спрашивается, не ужели по ошибкѣ одного неосторожнаго дипломата, торговля сія такъ легко можетъ быть уничтожена, и причинить въ купеческомъ сословіи беспорядки и разстройство, отъ коихъ едва оно начало ободраться, послѣ прекращенія лютой холеры. Торговая Палата, опредѣлила до и

siebie na obiad, chociaż *O'Connell* dopiero wrócił z krucjaty swojej przeciw Izbie Wyższej; przyczemъ zuchwalstwo swoje do takiego stopnia posunął, iż Xięciu *Wellingtonowi* zaprzeczał talentów wojskowych, a innego znakomitego Para nazwał wielkim kłamcą.

Dnia 17.

Odebrane w Londynie wiadomości z Persyi, dochodzą do pierwszych dni Sierpnia, i malują smutny stan tego kraju. Woysko Szacha zajmuje się wprowadzeniem niejakiego porządku w prowincjach Południowych, a Pan *Bethune* na czele najlepszego woyska udał się w stronę Północno-Wschodnią, celem uśmierzenia Buchtiarów, koczujących w górach, którzy od czasu śmierci Szacha popełniają rozboje. Zajął Kola. Sufid, główne ich siedlisko, z kąd spodziewa się ich poskromić. Mniemają, iż po tej wyprawie uda się przeciw prowincji Kirmanszach, którą posiadają synowie starszego brata i byłego największego nieprzyjaciela *Abbas Mirzy*. Nie chcieli oni przybyć do Dworu, i sposobią się do wojny. Rossya i Anglia chcą utwierdzić panowanie nowego Szacha *Mohammeda*, i Anglia odstąpiła dług, który się jej należał od Persyi. Nieporządek panuje po całej granicy zachodniej; wszystkie pokolenia Kurdów, podlegające, tak Turcyi, jako też Persyi, zerwały wszelkie związki z temi Rządami. Sułtan wysłał *Reszida-Baszę* do Kurdystanu Tureckiego i domaga się od Rządu Perskiego, aby ze swojej strony przykładał się do przywrócenia porządku; lecz woysko regularne Perskie jest tak zatrudnione w Południowych prowincjach, iż nie może przedsięwziąć dzielnej wyprawy przeciw Kurdom. (Dz. P.)

Dnia 20.

Xiażę Alexander *Lieven*, Sekretarz Poselstwa Rosyjskiego w Madrycie a drugi syn dawniejszego Posła Rosyjskiego, przy tutejszym Dworze, przybył z depeszami do Hrabiego *Pozzo-di-Borgo* z Hiszpańskiej stolicy, a Jenerał-Adjutant Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Wszech-Rossyy, Jenerał *Suchozanet*, z depeszami od Hrabiego *Nesselrode* z Cieplic.

— Biskup *Leonski*, Agent *Don-Carlosa*, przybył tu incognito na statku parowym z Rotterdamu, z poleceniami do pewnej wysokiej w Anglii osoby.

— Professor *Tiedemann* z Heidelberga, od kilku dni jest w Edinburgu, gdzie zbiera materiały do dzieła o porównawczej anatomii mózgu. Zwiedził on też Londyn, Glasgow i Dublin. (A.P.S.Z.)

Szwajcarya.

Berna, 14-go Października.

Urząd Policyjny Berneński dnia 6 b. m., do tych wszystkich cudzoziemców, którzy, jako emigranci, pod fałszywymi imionami, używają tu praw przytułku, uczynił wezwanie, ażeby prawdziwe imiona swe jawnie podali, w przeciwnym razie będą narażeni na takie skutki, jakie z nadużycia przytułku przez oszukanie władz tych, które im ten przytułek dały, dla nich wyniknąć muszą, jak tylko postępek ich inną drogą do wiadomości Rządu dójdzie. (A.P.S.Z.)

Włosny.

Rzym, dnia 7 Października.

Don-Miguel wrócił niespodziewanie z Wenecyi do tutejszej stolicy, i obrał sobie mieszkanie w Villa-Strizzi. Miał odwiedzić Xięcia *Modeny* w zamku Cataggio, niedaleko Padwy.

— Dzisiejszy *Diario* donosi, iż Papież, Królowa Neapolitańska wdowa i *Don-Miguel*, udali się wczoraj do Tivoli, celem widzenia nowych wodociągów.

Genua, dnia 29 Września.

Odebrana z Lishbony wiadomość o wyłączeniu handlu z Portugaliją, sprawiła bezprzykładne i zasmucające wrażenie na umyśle kupców tutejszych. Od wieków, handel między Genuą i Lishboną był zawsze ożywiony, jako między bratnimi miastami, i każdy wie, że milionowe kapitały poddanych tutejszych są użyte w handlu z Lishboną. Summą tutejszych jedynie funduszów podają przeszło na 20 milionów *liir* (5 *liir* wynoszą 8 zł. p.); pytają się teraz: czy ten handel z powodu osobistości jednego nieostróżnego dyplomatyka, tak łatwo może być zniszczony, co by znowu między stanem kupieckim działo zamieszanie i niepokój, z których zaledwie wszystkich umysły zaczęły się ożywiać, po zwolnieniu srogości cholery. Izba handlowa, postanowiła, przed upływem terminu, wyznaczonego przez Rząd Lishboński, wysłać Deputacyą do Turynu,

стеченія срока, назначеннаго Лиссабонскимъ Правительствомъ, отправить Депутатовъ въ Туринъ, для изложенія прошенія у подножія Престола, котораго вѣроятно любимый нашъ Король не отвергнетъ. (D.P.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 22-го Сентября.

Изъ лагеря *Решид-Паши*, съ Сирійскихъ границъ, получены извѣстія, что *Галиль-Бекеръ*, сынъ лукаваго Князя Друзовъ, прислалъ къ нему Депутатовъ съ увѣдомленіемъ, что онъ желаетъ соединиться съ войскомъ Порты и подвергнуться власти Султана. При томъ объявилъ, что онъ, въ знакъ своей приверженности, даетъ заложниковъ *Решидъ-Пашу*, т. е. двухъ своихъ сыновей. — Во всей Сиріи господствуетъ большое неудовольствіе противу Египтянъ; всѣ находятся въ готовности послѣдовать примѣру Друзовъ, а *Ибрагимъ* будетъ почитать себя щастливымъ, если успѣетъ уйти въ Ст. Жанъ-д'Акръ.

25-го Сентября.

Князь *Милюшъ* еще здѣсь находится и часто посѣщаетъ Министровъ Порты; недавно опять имѣлъ онъ аудіенцію у Султана, довольно продолжительную. Повсюду его отлично принимаютъ.

— Последнія извѣстія изъ Сиріи сообщаютъ о сраженіи, происшедшемъ между Друзами и Египтянами; сія послѣдніе будто бы потерпѣли пораженіе. Мы ожидаемъ подтвержденія сей вѣсти. (G.C.)

— По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Албаніи, мятежъ въ сихъ провинціяхъ уже совершенно прекратился. (D.P.)

А з і я.

Древній городъ Кесарія, въ Каподокіи, и многія окрестныя селенія недавно разрушены однимъ изъ ужаснѣйшихъ землетрясеній, которыя когда либо случались.

13-го числа Августа, около пяти часовъ вечера, показалось внезапно съ самой подошвы горы Арджейской, возвышающейся непосредственно позади города, густое облако дыму, изъ котораго вырывались огромныя столбы пламени, сопровождаемые ужаснѣйшимъ трескомъ. Почти въ то же самое время, земля поколебалась и началось землетрясеніе. Подземныя удары, сопровождаемые оглушительнымъ громомъ, слѣдовали почти непрерывно одинъ за другимъ, въ продолженіе цѣлыхъ семи часовъ. Земля волновалась подобно морю во время бури.

Болѣе 2,000 домовъ превратились въ развалины. Ужасъ и смятеніе были неописанны; жители спасались кто какъ могъ, и цѣлыми толпами погибали среди разрушавшихся повсюду зданій. Число несчастныхъ жертвъ простирается до 150! . . . Начиная съ 13-го числа, подземныя удары возобновлялись каждый день раза по три, но были уже гораздо слабѣе. Они продолжались до 20 числа; но и въ это время жители все еще неосмѣливались возвратиться въ городъ. Нѣкоторые пытались войти въ оный, но не въ состояніи были пробыть въ немъ и нѣсколькихъ минутъ.

Всѣ селенія, расположенныя къ Югу отъ Арджейской горы, на протяженіи почти 30 миль, пострадали болѣе или менѣе. Вообще во время землетрясенія этого потибло весьма много жителей и большая часть домовъ совершенно разрушены. (Спб. В.)

А М Е Р И К А.

Сѣверо-Американскіе Соединенные Штаты.

Въ Новомъ Орлеанѣ учреждено общество для уменьшенія дуелей. При ономъ находится Судъ, для оскорбленій, состоящій изъ Предсѣдателя, Вице-Президента, двенадцати Судей и Секретаря, выбираемыхъ на полгода. — Этотъ Судъ обязанъ рѣшать дѣла, которыя будутъ внесены на его разсмотрѣніе одною изъ враждующихъ сторонъ. — Принесшіи жалобу выбираетъ оружіе; въ случаѣ выбора pistols, онъ первый стрѣляетъ. — Членъ общества обязанъ не принимать вызововъ ни отъ людей нетрезвыхъ, ни во время обѣда. — Надѣются, что это общество значительно уменьшитъ число дуелей.

— Одинъ изъ ученѣйшихъ Геологовъ новаго свѣта, *Г. Гитцкоксъ*, издалъ недавно въ Бостонѣ Геологическое и Статистическое описаніе Штата Массачуссета, съ атласомъ. — Одна изъ главъ сего творенія посвящена исключительно изслѣдованіямъ древности горныхъ хребтовъ, проходящихъ чрезъ Соединенные Штаты въ разныхъ направленіяхъ. — *Г. Гитцкоксъ* — первый изъ Сѣверо-Американскихъ писателей обратилъ изысканія на этотъ предметъ. (Спб. В.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Октября, принимается подписка на послѣдній Кварталь сего года, на Газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему сер. 2 р. 25. коп.

dla złożenia u podnóżka Tronu prośby, którey zapewne ukochany nasz Król nie odrzuci. (Dz. P.)

ТУРЦІЯ.

Konstantynopol, dnia 22 Września.

Z obozu *Reszida-Paszy*, od granic Syrii, otrzymano wiadomość, że *Halil-Beker*, syn chytrego Xigcia Druzów, przysłał do niego deputowanych z doniesieniem, iż chce się połączyć z wojskiem Porcy i poddać pod rozkazy Sultana. Oświadczył przy tém, iż w dowód swej wierności, stawia zakładników *Reszidowi-Paszy*, to jest, dwóch synów swoich. — W całej Syrii panuje wielka niechęć przeciwko Egipcyanom; wszyscy, gotowi pójść za przykładem Druzów, a *Ibrahim* będzie się mógł mieć za szczęśliwego, jeżeli potrafi dostać się do St. Jean d'Acre.

Dnia 25.

Xiąże *Milosz* wie tu jeszcze i odwiedza często Ministrów Porcy; nie dawno miał znowu posłuchanie u Sultana, dość długo trwające. Wszędzie przyymowany jest ciągle z odznaczeniem.

— Ostatnie doniesienia z Syrii, mówią o bitwie, zasłej między Druzami a Egipcyanami; ci ostatni mieli ponieść znaczną klęskę. Oczekujemy na potwierdzenie tej wiadomości. (G.C.)

— Podług najnowszych wiadomości z Albanii, powstanie w tych prowincjach już zupełnie ukończyć się miało. (D.P.)

А з і я.

Starożytne miasto Cezarea, w Kappadocii i różne okoliczne wioski, niedawno zostały zburzone przez jedno z najokropniejszych trzęsień ziemi, które kiedykolwiek bydz mogło.

Dnia 13go Sierpnia, około godziny 5tej wieczorem, nagle ukazała się od posady gór Argeyskich (*Argis Dag* *Argaeus*) powstająca tuż za miastem gęsta chmura dymu, z którego wybuchały ogromne stupy płomieniste ze straszliwym trzaskiem. W tymże prawie czasie, ziemia zadrżała i zaczęło się trzęsienie ziemi. Podziemna eksplozja, z ogłuszającym grzmiotem, bezustannie prawie następowała jedna po drugiej, w przeciągu pełnych siedmiu godzin. Ziemia miotana była podobnie do wałów morskich podczas burzy.

Więcey jak 2,000 domów zamieniło się w gruzy. Strach i zamieszanie były do nieopisania; mieszkańcy ratowali się jak kto mógł, i gromadami ginęli wśród walących się zewsząd budowli. Liczba nieszczęśliwych ofiar dochodzi 150! . . . Od dnia 13go podziemna eksplozja codziennie powtarzała się po trzy razy, lecz już nierównie byle słabszą. Trwało to do dnia 20go; lecz i w ten czas jeszcze mieszkańcy nie ośmielili się powrócić do miasta. Niektórzy probowali weyść do niego, lecz nie byli w stanie ani minut kilka tam zabawić.

Wszystkie wioski, położone na Południe gór Argeyskich, w rozciągłości prawie 30tu mil, mniej więcej ucierpiały. W ogólności podczas tego trzęsienia ziemi, stało się ofiarą bardzo wiele mieszkańców, a większa część domów zupełnie zburzonych została. (G.S.P.)

А М Е Р И К А.

Stany Zjednoczone Północno-Amerykańskie.

W Nowym-Orleanie zawiązało się towarzystwo dla zmniejszenia pojedynków. Przy niem znajduje się sąd do rozstrzygania znieważeń, składający się z Prezydenta, Wice-Prezydenta, dwónastu Sędziów i Sekretarza, wybieranych na półroku. Sąd obowiązany jest rozstrzygać sprawy, które doń weydu na rozpatrzenie, wybiera broń; w razie wybrania pistoletów, pierwszy on strzela. — Członek Towarzystwa nie ma przyymować wyzwania, ani od osób nie trzeźwych, ani podczas obiadu. Spodziewają się, że towarzystwo to, znacznie zmniejszy liczbę pojedynków.

— Jeden z uczonych Geologów Nowego Świata *P. Hithcoc* wydał niedawno w Bostonie Geologiczne i Statystyczne opisanie Stanów Massachusetts z atlasem. Jeden rozdział tego dzieła wyłącznie jest poświęcony badaniu starożytności pasmów gór przechodzących przez Stany Zjednoczone w różnych kierunkach. — *P. Hithcoc* — pierwszy z Północno-Amerykańskich pisarzy, zwrócił na ten przedmiot badania. (G.S.P.)

Od dnia 1go teraźniejszego miesiąca Października, zaczęła się prenumerata na ostatni tego roku Kwartal gazety Kurjera Litewskiego — Cena zwykayna srebrem rub. 2 kop. 25.